

Jefsen Christensen: Som jeg sagde før, tror jeg, det er rigtigt, at vi under de unormale Forhold, vi i alt Fald hidtil har haft i de sønderjydske Landsdele, har andre og i alt Fald i mange Egne højere Jordpriser end den normale Pris i det øvrige Land. Men naar den højtærede Landbrugsminister deraf vil udlede, at hvad der gælder under disse unormale Forhold, maa gælde for hele Landets Vedkommende, kan jeg ikke give ham Ret. Det maatte være ensbetydende med, at han vilde forbyde ogsaa i det øvrige Land, at de Mennesker, som i de sønderjydske Landsdele særlig er medvirkende til at gøre Jordprisen høj, nemlig de, der i og for sig ikke er Landbrugere, men køber Jord og bruger den enten til Græsning eller til Udlejning til andre, køber Jord. Det er i alt Fald i mange Egne af Sønderjylland saaledes, at det netop er Rentiers og den Slags Mennesker, som bidrager til, at Jordpriserne bliver højere. Det kunde være ganske interessant for det danske Folk at faa oplyst, om det skal være saadan i Fremtiden her i Danmark, at ingen andre end Jordbrugere kan købe Jord.

Landbrugsministeren (Bording): Paa det sidste Spørgsmaal vil jeg gerne svare med det samme, at det i alt Fald ikke er min Agt, at det kun skal være Jordbrugere, der maa købe Jord. Jeg har altid haft den Opfattelse, at der kan være mange unge Mennesker og ogsaa nogle ældre, som har været inde i andre Erhverv, der ønsker at blive Landbrugere og kan være meget vel egnede dertil; det har jeg set mange Eksempler paa.

Paa det andet Spørgsmaal maa jeg svare, at vel er det rigtigt, at Jordprisen er ikke ene bestemmende for Oprettelsen af nye Brug, men den er i høj Grad medbestemmende.

Jeppesen (Drusebjerg): Jeg vil gerne sige til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, at det er givet som ved Fastsættelsen af Prisen paa enhver anden Vare, at jo flere Købere der optræder, des dyrere bliver Varen, i dette Tilfælde altsaa Jorden. Det kan ikke bestrides, at hver Gang der bliver lagt Jord ind til en større Ejendom, vil det faa det Resultat, at der bliver oprettet et lille Brug mindre, netop fordi Jord bliver beslaglagt af et større Brug. Det er et Forhold, som maa tages i Betragtning, naar man skal tage Stilling til hele dette Spørgsmaal.

Det er af meget stor Vigtighed, hvor-

ledes Forholdene er i Sønderjylland, men det gælder i lige saa høj Grad, hvorledes Forholdene er i den øvrige Del af Danmark, og dér er Stillingen saaledes, at skal man kunne vente en Fortsættelse af den Udstykning, som er paabegyndt, maa der foretages visse Begrænsninger, der maa gribes ind hist og her; det vil være ganske nødvendigt, hvis Jordpriserne ikke skal stige saa stærkt, at Udstykningen bliver helt umulig. Efter min Mening er Bestemmelsen i § 14 ikke af saa stor Betydning, som Ordførerne for Venstre og det konservative Folkeparti vilde lægge deri, og skal der ikke i Fremtiden blive Tale om mere rigoristiske Bestemmelser, synes jeg ikke, at de to Ordførere har Grund til at beklage sig paa deres Partiers Vegne.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Jefsen Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, som Tinget har besluttet at nedsætte angaaende Lovforslaget om Landbrugsejendomme.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var

Første Behandling af Forslag til Lov om Indskrænkninger i Retten til Jords Udstykning samt om Jords Sammenlægning i de sønderjydske Landsdele.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 249.)

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Jefsen Christensen: Ogsaa dette Lovforslag foreslaar jeg henvist til det Udvalg, Tinget har besluttet at nedsætte angaaende Lovforslaget om Landbrugsejendomme.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.